DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 2	Warszawa, dnia 15 marca 1930 roku	Rok XII

9.

G.M.O.443.

ROZPORZĄDZENIE
W SPRAWIE PIECZĘCI URZĘDOWYCH.

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 13.XII. 1927 o godłach i barwach państwowych oraz o odznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 115, poz. 980) i z 20.VI.1928 o pieczęciach urzędowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, poz. 593), chcąc uregulować sprawę zastosowania nowych pieczęci z ostatecznym terminem do 28.III.1930, zarządzam niniejszem co następuje:

Napisy na pieczęciach urzędowych ustala się:

Ambasada Polska w ...., Poselstwo Polskie w ...., Delegacja Polska w ...., Komisarz Generalny Polski w Gdańsku, Konsulat Generalny Polski w ...., Konsulat Polski w ...., Wicekonsulat Polski w ...., Agencja Konsularna Polska w ...., przyczem mogą być zastosowane odpowiednie skróty, jeżeli nazwa danego urzędu jest za długa i natrafia się z tego powodu na techniczne trudności pomieszczenia ich w całości na pieczęci.

Każdy urząd zagraniczny otrzyma z centrali M. S. Z. po jednej pieczęci do laku i do tuszu i po jednej pieczęci do wytłaczania, oprócz wydziałów konsularnych, mieszczących się w jednych lokalach z poselstwami, z tem, że na specjalną umotywowaną prośbę może otrzymać dodatkowe egzemplarze w ramach bezwzględnej potrzeby. Wydziały konsularne przy urzędach dyplomatycznych otrzymują od M. S. Z. osobno pieczęcie. Za prawidłowe używanie i przechowywanie pieczęci w kasie żelaznej odpowiadać będą kierownicy urzędów.

Zasadniczo Ministerstwo poleca używać do pieczęci tuszowych barwy czarnej.

Wszystkie kancelarje departamentów i wydziałów centrali M. S. Z. otrzymują po jednym egzemplarzu pieczęci do laku: następujące zaś pieczęć do tuszu: Gabinet Ministra (G.M.) w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje Wydział Osobowy (G.M.O.), Dyrekcja Departa-

mentu Politycznego (D.D.P.) w dwóch egzemplarzach, Dyrekcja Departamentu Konsularnego (D.D.K.) w trzech egzemplarzach, Dyrekcja Departamentu Administracyjnego (D.D.A.) w czterech egzemplarzach i ponadto jedną pieczęć do wytłaczania. Ponadto otrzymują pieczęcie do wytłaczania — dwie Gabinet Ministra (jedna dla Wydziału Osobowego) oraz Wydział Traktatowy.

Centralę M. S. Z. obowiązuje pieczęć z napisem: „Ministerstwo Spraw Zagranicznych".

Po otrzymaniu nowych pieczęci wszystkie dawne muszą być wycofane niezwłocznie i odesłane do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego (A.II.G.). Terminem ostatecznym zwrotu pieczęci będzie dla centrali okres czasu dwu tygodni, od dnia ogłoszenia niniejszego okólnika; dla urzędów zagranicznych w Europie — 4 tygodnie, a dla urzędów zagranicznych w krajach zamorskich 6 tygodni.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że pieczęć do wytłaczania należy używać w możliwie szerokim zakresie, ze specjalnem uwzględnieniem wypadków, w których zastosowanie jej może zapobiec nadużyciom.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z 17.X.1922 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 26, poz. 211).

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 19/II 1930.

10.

P.V.2831.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE PRZESTRZEGANIA TERMINU NADSYŁANIA DO WYDZIAŁU TRAKTATOWEGO WNIOSKÓW O PRZYGOTOWANIE PEŁNOMOCNICTW DO ZAWIERANIA UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH I DO WZIĘCIA UDZIAŁU W MIĘDZYNARODOWYCH ZJAZDACH I KONFERENCJACH.

Stwierdzone zostało, że poszczególne wydziały Ministerstwa Spraw Zagranicznych nadsyłają do Wydziału Traktatowego wnioski w sprawie przygotowania wspomnianych wyżej pełnomocnictw w ostatniej chwili przed datą rozpoczęcia rokowań lub obrad konferencji, skutkiem czego pełnomocnictwa te nie mogą być doręczone delegatom Rządu we właściwym terminie, ponieważ brakuje już czasu na uzyskanie na tych dokumentach kontrasygnatur Pana Ministra, Pana Prezesa Rady Ministrów, a zwłaszcza na otrzymanie podpisu Pana Prezydenta Rzeczypospo-

litej i pieczęci państwowej. W związku z tem delegaci otrzymują pełnomocnictwa z opóźnieniem.

Brak choćby chwilowy pełnomocnictw stawia delegatów przy rokowaniach i obradach w przykrą sytuację wobec obcych rządów: z drugiej zaś strony nie może nie wywoływać ujemnego wrażenia o sprawności naszego aparatu wewnętrzno-administracyjnego. Poza tem, opóźnienie dostarczenia pełnomocnictw powoduje konieczność bądź przesyłania ich, w braku kurjera, drogą pocztową, bądź też zastąpienia ich chwilowo depeszami szyfrowemi, co naraża Skarb na zbędne i trudne do usprawiedliwienia koszty.

Wobec powyższego, polecam ściśle przestrzegać, aby wnioski poszczególnych wydziałów Ministerstwa Spraw Zagranicznych o przygotowanie wspomnianych pełnomocnictw były nadsyłane do Wydziału Traktatowego co najmniej na 8—10 dni przed datą doręczenia pełnomocnictw delegatom i w związku z tem ponownie przypominam opublikowaną w Nr. 10-ym Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych z 30/X 1928, poz. 77 instrukcję dla pełnomocników Rządu, upoważnionych do zawierania umów z obcemi państwami.

Za Ministra

(—) *A. Wysocki*

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 11/II 1930.

11.

A.II.K.Z.916.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE KSIĄG INWENTARZA, MATERJAŁÓW, JAZD SAMOCHODOWYCH I KATALOGÓW BIBLJOTECZNYCH.

Niektóre urzędy zagraniczne nie uporządkowały dotychczas swego stanu inwentarza i swych bibljotek i nie posiadają należycie prowadzonych książek inwentarzowych i katalogów bibljotecznych. Pewna zaś część tych urzędów nie wykonała zarządzenia M. S. Z., zawartego w punkcie „j” okólnika M. S. Z. Nr. 34 z 9.III.1928 i nie nadesłała dotychczas do Ministerstwa uzupełnień spisu, zawierających zmiany w inwentarzu za ubiegłe okresy budżetowe.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca:

1) Aby te urzędy, które stanu posiadanego inwentarza jeszcze nie uporządkowały i odpowiednio prowadzonych książek inwentarzowych i katalogów bibljotecznych nie posiadają, ułożyły niezwłocznie dokładne

spisy inwentarza oraz bibljoteki i nadesłały je w odpisie do Ministerstwa.

Przy zaprowadzaniu nowych książek inwentarzowych i przepisywaniu do nich pozycyj z dawnych książek należy w nowej książce powoływać się na pozycję dawnej.

2) Aby nienadesłane jeszcze do Ministerstwa uzupełnienia tych spisów za ubiegłe okresy były niezwłocznie Ministerstwu dostarczone.

Przestrzegając treść okólnika M. S. Z. Nr. 253 z 22.XII.1919 („Zbiór przepisów konsularnych" część I, poz. 166, str. 439) należy przy inwentaryzacji mebli i sprzętów umieszczać według jednego systemu blaszki metalowe w miejscu mało widocznem z wytłoczonemi na nich: nazwą urzędu, numerem i pozycji księgi inwentarzowej, przyczem przedmioty cenniejsze powinny w rubryce „Uwagi" posiadać krótką charakterystykę (meble — gatunek drzewa, styl; dywany — kolor, wymiary, gatunek; obrazy — treść, nazwisko malarza, wymiary; kryształy, porcelany, bronzy — styl, nazwę fabryki, autora i t. p.).

Spisy inwentarza i katalogi bibljoteczne oraz ich odpisy powinny być pisane na blankietach według wzoru M. S. Z. z wypełnieniem wszystkich rubryk; katalogi — układane z zastosowaniem się do treści okólnika M. S. Z. Nr.A.I.1636 z 15.XI.1927 („Zbiór przepisów konsularnych" część I, poz. 115, str. 305).

Odpisy, nadsyłane do M. S. Z., powinny być opatrzone podpisem kierownika urzędu oraz datą.

Poza tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca zaprowadzić następujące księgi:

1) księgę materjałów, do której byłby zapisywany kontami jednakowych lub zbliżonych do siebie materjałów przychód, rozchód oraz cena lub wartość:

a) przedmiotów i materjałów użytku kancelaryjnego;

b) przedmiotów, ulegających łatwemu lub prędkiemu zużyciu (ręczniki, szczotki, wycieraczki, dywaniki do nóg i t. d.);

c) przedmioty małowartościowe (popielniczki, szklanki, zwykłe noże, widelce i t. d.);

2) księgę materjałów opałowych i pędnych (przychód, rozchód, cena kupna);

3) księgę akcesorjów samochodowych.

Wykonanie zarządzenia niniejszego polecam specjalnej uwadze pp. Kierowników urzędów zagranicznych.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 1/II 1930.

12.

G.M.O.1094.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE SKUMULOWANYCH URLOPÓW WYPOCZYNKOWYCH.

W związku z napływającemi podaniami urzędników o przyznawanie dłuższych urlopów wypoczynkowych z tytułu niewyzyskania ich w całości lub częściowo w latach poprzednich, wyjaśniam co następuje:

1) Do skorzystania z postanowień ustępu 3, art. 37 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 21 z 1922, poz. 164), przewidujących możliwość kumulowania urlopów wypoczynkowych, przysługuje prawo jedynie tym urzędnikom Ministerstwa Spraw Zagranicznych, którym władza przełożona lub służbowa wyraźnie (na piśmie) odmówiła w latach poprzednich tego urlopu lub skróciła jego czas z ważnych i niecierpiących zwłoki względów służbowych.

2) Każdy urzędnik, ubiegający się o dłuższy wymiar urlopu wypoczynkowego z tego tytułu, winien przedstawić władzy, przyznającej urlopy wypoczynkowe, odnośne pismo (centrali M. S. Z. lub jednego z urzędów podległych), którem odmówiono mu urlopu wypoczynkowego lub skrócono jego czas w latach poprzednich.

Jeżeli władzą, przyznającą urlop wypoczynkowy, jest ta, która odmówiła urzędnikowi urlopu lub skróciła jego czas, wystarczy powołanie się przez urzędnika na datę i numer decyzji władzy.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 24/II 1930.

13.

G.M.O.361.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W BRAILE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że z dniem 1.III. r. b. zwija się Konsulat Honorowy Rz. P. w Braile.

Agendy rzeczonego Konsulatu przejmie Konsulat Rz. P. w Galacu.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 3/III 1930.

14.

G.M.O.874.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NOWEGO PODZIAŁU ADMINISTRACYJNEGO KRÓLESTWA JUGOSŁAWJI.

W związku z nowym podziałem administracyjnym Królestwa Jugosławji na banowiny, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej nowy podział kompetencji Wydziału Konsularnego przy Poselstwie w Belgradzie, Konsulatu Generalnego w Zagrzebiu i Konsulatu Honorowego w Banja Luce, a mianowicie:

I. Konsulat Generalny Rz. P. w Zagrzebiu:

banowiny:
1) dravska z siedzibą w Lublanie,
2) savska „ „ „ Zagrzebiu,
3) vrbaska „ „ „ Banja Luce (okrąg Konsulatu Honorowego w Banja Luce),
4) primorska „ „ „ Splicie,
5) drinska „ „ „ Serajewie.

II. Konsulat Honorowy Rz. P. w Banja Luce:

wymieniona pod 3) banowina Vrbaska z siedzibą w Banja Luce:

IV. Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Belgradzie:

banowiny:
6) zetska z siedzibą w Cetynji,
7) dunavska „ „ „ Nowym Sadzie,
8) morawska „ „ „ Niŝu,
9) vardarska „ „ „ Skoplju.
10) wyłączona z banowin samodzielna jednostka administracyjna: miasto Belgrad wraz z miastami Zemuniem i Panĉevem.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 3/III 1930.

15.

K.III.1044.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ Z TYTUŁU WYŻSZYCH STUDJÓW DLA SŁUCHACZY WYŻSZEJ SZKOŁY PRZĘDZALNICTWA I TKACTWA W MILUZIE, WYŻSZEJ SZKOŁY WIEDZY JUDAISTYCZNEJ W BERLINIE, SZKOŁY INŻYNIERJI CYWILNEJ, SZTUK I RZEMIOSŁ W GANDAWIE I KRÓLEWSKO-WŁOSKIEGO WYŻSZEGO INSTYTUTU NAUK HANDLOWYCH I EKONOMICZNYCH WE FLORENCJI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznało Wyższą Szkołę Przędzalnictwa i Tkactwa w Miluzie (École Supérieure de Filature et de Tissage à Mulhouse), Wyższą Szkołę Wiedzy Judaistycznej w Berlinie (Hochschule für die Wissenschaft des Judentums), Szkołę Inżynierji Cywilnej, Sztuk i Rzemiosł w Gandawie (École du Génie Civil et des Arts et Manufactures) oraz Królewsko-Włoski Wyższy Instytut Nauk Handlowych i Ekonomicznych we Florencji (Regio Istituto Superiore di Scienze Economiche e Commerciali a Firenze) za uczelnie wyższe i równorzędne z wyższemi uczelniami krajowemi z tem, że słuchaczom tych uczelni przysługuje prawo do odraczania służby wojskowej na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z 26 marca 1926 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 34, poz. 315).

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 28/I 1930.

16.

K.III.21672.

OKOLNIK

W SPRAWIE PASZPORTÓW KRÓTKOTERMINOWYCH NA WJAZD DO POLSKI DLA OSÓB BEZPAŃSTWOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości poniższe zarządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych, Biura Uzupełnień Nr. 8182/Pob. Org. z 18.XI.1929 w powyższej sprawie do wszystkich D. O. K., uzgodniony z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 6/II 1929.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Biuro Uzupełnień
L. 8182/Pob.Org.

Warszawa, dn. 18 listopada 1929 r.

R. 302. Paszporty krótkoterminowe na wjazd do Polski — postępowanie z osobami bezpaństwowemi.

Urzędy Konsularne Rz. P. zagranicą żądają przy wydawaniu paszportów krótkoterminowych od zainteresowanych osób dowodów obywatelstwa polskiego. Obowiązujące dla tych urzędów instrukcje przewidują, że w braku innych dowodów można książeczkę wojskową uważać za wystarczający dowód obywatelstwa polskiego.

Zważywszy, że książeczki wojskowe są wydawane również osobom, nieposiadającym obywatelstwa polskiego, na podstawie art. 8 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z powodu niemożności udowodnienia obywatelstwa obcego, należy w tym stosunku do takich osób w książeczkach wojskowych uwidocznić brak obywatelstwa polskiego.

W tym celu powiatowe władze administracji ogólnej otrzymają zarządzenie z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, aby w regestrach, spisach i listach poborowych wyraźnie zaznaczony był brak obywatelstwa polskiego u tych osób, które do regestrów czy też spisów lub list poborowych zostały wpisane na podstawie art. 8 ustawy.

Powiatowi komendanci uzupełnień obowiązani są adnotacje te uwidocznić czerwonym atramentem w głównych księgach ewidencyjnych (aneksach) i zeszytach ewidencyjnych w rubryce „Nazwisko i imiona" (nad nazwiskiem) w sposób następujący: „Nie posiada obywatelstwa polskiego".

Na podstawie zastrzeżenia o braku obywatelstwa polskiego, uwidocznionego w zeszycie ewidencyjnym, powinna formacja przy wystawianiu książeczek wojskowych umieścić w rubryce „Nazwisko i imiona" (nad nazwiskiem) analogiczną adnotację: „Nie posiada obywatelstwa polskiego".

Identyczny wpis ma być umieszczony również w zaświadczeniach wojskowych, wydawanych osobom, zaliczonym przy poborze do pospolitego ruszenia oraz w zaświadczeniach wojskowych, wydawanych poborowym kat. A, przeniesionym do rezerwy bez odbycia czynnej służby wojskowej.

W razie uzyskania później przez te osoby obywatelstwa polskiego, powinien właściwy powiatowy komendant uzupełnień skreślić zastrzeżenie o braku obywatelstwa polskiego w głównej księdze ewidencyjnej i w zeszycie ewidencyjnym, o ile zainteresowana osoba przedstawi w P. K. U. dowód nadania obywatelstwa polskiego ewentualnie jeżeli powiatowy komendant uzupełnień otrzymał w tej sprawie urzędowe zawiadomienie.

Skreślenie zastrzeżenia w głównej księdze ewidencyjnej i zeszycie ewidencyjnym należy omówić w odpowiedniem miejscu, podając datę i podstawę skreślenia (L. dz. P. K. U.).

W razie skreślenia zastrzeżenia należy zainteresowanemu wydać z urzędu nowy wojskowy dowód osobisty (książeczka wojskowa, zaświadczenie wojskowe). Poprzedni dowód (z zastrzeżeniem) ma być odebrany i zniszczony protokólarnie przez spalenie w obecności oficera, a protokół spalenia ma być złożony do archiwum pod odpowiednią L. dz.

W odniesieniu do osób, których brak obywatelstwa polskiego stwierdzą władze administracji ogólnej po wydaniu im książeczek wojskowych (zaświadczenia), powiatowi komendanci uzupełnień powinni po zawiadomieniu ich o tem zamieścić dodatkowo odnośną wzmiankę w książeczkach (zaświadczeniach) wojskowych i innych dokumentach ewidencyjnych.

Jeżeli osoba, nie posiadająca obywatelstwa polskiego, ubiega się o paszport zagraniczny i przedstawi władzom administracji ogólnej wojskowy dowód osobisty (książeczka wojskowa, zaświadczenie wojskowe), nie zawierający zastrzeżenia o braku obywatelstwa polskiego, wówczas władza administracji ogólnej obowiązana jest spowodować umieszczenie tego zastrzeżenia przez właściwego powiatowego komendanta uzupełnień.

W razie powzięcia przez urzędy konsularne jakichkolwiek wątpliwości, dotyczących obywatelstwa osoby, ubiegającej się o paszport na wjazd do Polski, a legitymującej się jedynie książeczką wojskową ewentualnie zaświadczeniem wojskowem, urzędy te będą obowiązane wyjaśnić powstałe wątpliwości drogą porozumienia się z właściwą powiatową władzą administracji ogólnej w kraju.

Proszę Pana Generała o polecenie podania powyższego podległym P. K. U. do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Szef Biura Uzupełnień

(—) Zabdyr płk.

17.

K.III.2594.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEWOZU ZWŁOK.

W sprawie przewozu zwłok z zagranicy do Polski i przez Polskę tranzytem obowiązuje rozporządzenie ministra zdrowia publicznego z dn. 6 maja 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 42, poz. 257) w brzmieniu, spro-

stowanem przez obwieszczenie z 19 lipca 1920 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 57 z 1920, poz. 360) oraz rozporządzeniem tegoż ministra z 26 kwietnia 1921 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39, poz. 242).

Czynności urzędów konsularnych w tej sprawie obejmują:

a) wystawienie pozwolenia na przewóz zwłok do Polski wraz z odpisem, potrzebnym dla urzędu celnego,

b) opieczętowanie trumny.

Ad a) Pozwolenie należy wystawić według załączonego wzoru na zasadzie następujących dokumentów:

1) aktu zejścia osoby zmarłej, wystawionego przez właściwe władze miejscowe;

2) zezwolenia na przewóz zwłok do Polski, wydanego przez władze polskie;

3) zezwolenia władz państwa, z którego terytorjum zwłoki mają być wywiezione, jak również państw, przez których terytorjum przejść mają zwłoki do granicy Polski; w razie przewozu zwłok przez Polskę tranzytem należy zażądać zezwolenia władz państwa sąsiedniego na wwóz zwłok z Polski na terytorjum tego państwa, celem uniknięcia możliwości zatrzymania zwłok na granicy polskiej; o posiadaniu takiej zgody należy zrobić odpowiednią adnotację w aktach sprawy;

4) zaświadczenia urzędowego lekarza, stwierdzającego przyczynę śmierci, z którego wynikać winno, że śmierć nie nastąpiła z powodu choroby epidemicznej lub zaraźliwej, o ile od daty śmierci nie upłynął termin roczny oraz że przewóz zwłok nie budzi żadnych innych wątpliwości pod względem sanitarnym;

5) zaświadczenia władz lokalnych o właściwem opakowaniu zwłok (trumna metalowa, szczelnie zalutowana, złożona do trumny drewnianej z twardego drzewa i umieszczona w pace drewnianej).

Celem uzyskania pozwolenia na przewóz zwłok ustala się następujący tryb postępowania.

1) Urząd konsularny Rz. P., otrzymawszy podanie strony o pozwolenie na przewóz zwłok, przesyła to podanie wraz ze swą opinją bezpośrednio do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej tego okręgu, do którego zwłoki mają być dostawione, w razie zaś przewozu zwłok tranzytem przez terytorjum Polski, do Komisarjatu Rządu w Warszawie.

2) Jeżeli osoba zainteresowana zwraca się o zezwolenie na przewóz zwłok bezpośrednio do tej władzy (województwo lub Komisarjat Rządu) władza ta, opatrzywszy podanie swą zgodą, przesyła je właściwemu urzędowi konsularnemu Rz. P.

O ile chodzi o terytorjum W. M. Gdańska, to urzędy kompetentne winny zwracać się do Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku.

Powyższy tryb postępowania może być przeprowadzony również w drodze telegraficznej na koszt petenta z zapłaconą odpowiedzią.

Ad b) Opieczętowanie trumny przez upoważnionego funkcjonarjusza urzędu konsularnego nastąpić winno: albo na miejscu ekshumacji, albo w lokalu, z ktorego ma nastąpić eksportacja zwłok, albo wreszcie, o ile miejsce, z którego zwłoki mają być transportowane, leży w znacznej odległości od siedziby urzędu konsularnego i wyjazd tam upoważnionej osoby wywołaćby mógł komplikacje w normalnem urzędowaniu,— w wagonie kolejowym, podczas przewozu zwłok przez siedzibę urzędu konsularnego.

Pieczęcie winny być nałożone na wierzchnią trumnę, której zwłoki po przybyciu na miejsce przeznaczenia będą pochowane. W razie trudności, mogących powstać przy stosowaniu tego przepisu, zwłaszcza jeżeli pieczęcie mają być nałożone w siedzibie urzędu konsularnego podczas przewozu zwłok, za wierzchnią trumnę uważać można pakę, w której trumna jest przewożona.

Przez nałożenie pieczęci urząd konsularny stwierdza, że zachowane zostały przepisy obowiązujące przy opakowaniu i przewozie zwłok. Jednocześnie, o ile to jest możliwe, urząd konsularny winien się upewnić, że opieczętowana trumna zawiera rzeczywiście zwłoki, na których przewiezienie wystawił pozwolenie. Następnie urząd konsularny winien zwrócić uwagę osób zainteresowanych, że przesyłka podlega jeszcze na granicy Rz. P. odprawie celnej.

Za wystawienie pozwolenia na przewóz zwłok oraz za nałożenie pieczęci, następnie tytułem diet urzędnika, wyjeżdżającego do opieczętowania trumny i ewentualnego asystowania przy ekshumacji zwłok, należy pobierać opłaty zgodnie z poz. 51 i 68 taryfy opłat konsularnych, ogłoszonej w Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1928, poz. 54. Również należy pobierać rzeczywiste wydatki urzędnika, wyjeżdżającego do opieczętowania trumny czy też ekshumacji zwłok, w myśl § 3 przepisów o podróżach służbowych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z 1927, poz. 67), w którym to wypadku odnośna kwota winna być uwidoczniona w księdze Dziennik-Główna na rachunku wydatków rzeczowych.

Równocześnie tracą moc obowiązującą okólniki:

z 17 kwietnia	1923	Dz.Urz.M.S.Z.		Nr. 7,	poz.	76
„ 22 lutego	1924	„	„	Nr. 2	„	24
„ 15 kwietnia	1928	„	„	Nr. 6	„	46
„ 31 maja	1929	„	„	Nr. 6	„	48.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 28/II 1930.

KONSULAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

w ....

Nr. ....

POZWOLENIE

NA PRZEWÓZ ZWŁOK Z ZAGRANICY DO POLSKI.

Na mocy art. 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok (Dz. Ust. Nr. 42 z 1920, poz. 257) oraz po otrzymaniu zgody Pana Wojewody w .... z dn. .... Nr. .... zezwala się Pan ....
zamieszkałe ...... w ....
na przewiezienie zwłok ....
.... lat ....
zawód ....
zmarłe .... dn. ....
w ....
na ....
(rozpoznanie lekarza według urzędowego świadectwa zgonu) z ....
.... do Polski
i pochowanie ich na cmentarzu
w ....

Zwłoki mają być złożone w..........
....
i przewiezione drogą ....
do ....

CONSULAT
DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à ....

Nr. ....

PERMIS

DE TRANSPORT DES DÉPOUILLES MORTELLES DE L'ÉTRANGER EN POLOGNE.

Conformément à l'art. 7 du décret du Ministre de la Santé publique sur les permis de transport et d'exhumation des corps des défunts (J. des L. Nr. 42 de 1920, texte 257) et après avoir reçu le consentement de M. le Voïévode de.............................. du ....
Nr. .... il est permis
à M. ....
....
domicilié..............................
à..............................
de transporter le corps du défunt
....
âgé .... profession
décédé .... le ....
à..............................
à la suite de ....
(constatation du médecin d'après le certificat officiel du décès)
de..............................
en Pologne et de l'enterrer au cimetière à ....

Les dépouilles mortelles doivent être enfermées dans ....
et transportées par la voie ....
de..............................

skąd drogą ....

do ....

następnie na cmentarz w ....

....

gdzie mają być pochowane bez otwierania trumny i naruszenia pieczęci urzędowych.

Zwłokom towarzyszy ....

które ....

za okazaniem niniejszego pozwolenia zechcą właściwe władze użyczyć potrzebnej pomocy urzędowej.

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dn. .... 193.... r.

Opłatę konsularną w sumie .... pobrano.

(pieczęć konsularna)

(—) ....

Konsul Rz. P.

Zaświadczam, że zwłoki zostały opakowane zgodnie z niniejszem pozwoleniem. *)

(—) ....

*) Przewóz zwłok może nastąpić dopiero po uzyskaniu podpisu właściwego lekarza urzędowego pod powyższem zaświadczeniem.

à ....

de là par le chemin de ....

à ....

et ensuite au cimetière à ....

où elles doivent être enterrées sans ouvrir le cercueil et sans toucher aux sceaux officiels.

Le corps est accompagné par les personnes suivantes ....

....

auxquelles après présentation de ce permis les autorités compétentes voudront bien donner leur assistance officielle.

Le présent permis est valable jusqu'au .... 193.... .

Tarif perçu ....

(—) ....

Je certifie que le corps a été enfermé d'accord avec le permis.*)

(—) ....

*) Le transport des dépouilles mortelles ne peut avoir lieu que lorsque le médecin officiel compétent aura apposé sa signature sur le certificat.

18.

K.III.26347.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT STEMPLOWYCH OD PODAŃ WNOSZONYCH PRZEZ KONSULATY PAŃSTW OBCYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości i przestrzegania pismo okólne Ministerstwa Skarbu Nr. D.V.1168/6/29.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 28/II 1930.

MINISTERSTWO SKARBU
L.D.V.1168/6/29.
Opłaty stemplowe od podań, wnoszonych przez konsulaty państw obcych.

Warszawa, dn. 4 lutego 1930 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, do Kancelarji Sejmu, do Kancelarji Senatu, do Najwyższej Izby Kontroli, do Prezydjum Rady Ministrów oraz do wszystkich Ministerstw.

Do

wszystkich Ministerstwu Skarbu podległych Urzędów i Zarządów przedsiębiorstw państwowych.

Ustawa z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 98, poz. 570) przyznaje w art. 144 (punkcie 6) osobiste uwolnienie „państwom obcym — z zastrzeżeniem wzajemności" — w zakresie opłat stemplowych od podań.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że na mocy powyższego przepisu są wolne od opłaty stemplowej w szczególności podania, wnoszone przez konsulaty państw obcych, a mianowicie także wtedy, gdy dotyczą spraw poszczególnych obywateli tego państwa, które reprezentuje dany konsulat.

Powyższe zasady opierają się na założeniu, że państwa obce stosują analogiczne uwolnienie w stosunku do polskich konsulatów zagranicą. Atoli urząd, do którego wniósł podanie konsulat, nie ma wdawać się w dochodzenia, czy dane państwo obce stosuje wzajemność

wobec Polski, lecz ma oprzeć się na założeniu, że taka wzajemność istnieje, a zatem traktować podanie, jako wolne od opłaty stemplowej. O ileby się okazało, że w poszczególnych państwach obcych stosowane są zasady odmienne, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadomi o tem Ministerstwo Skarbu, które za pośrednictwem władz centralnych postara się o dojście tej informacji do wszystkich urzędów państwowych. Dopiero od chwili otrzymania takiej informacji urzędy państwowe powinny do podań, wnoszonych przez konsulaty państwa, którego tyczy się owo zawiadomienie, stosować art. 152 ustawy o opłatach stemplowych, w myśl którego załatwienie podania jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty, lub ma nastąpić przy równoczesnem zażądaniu dodatkowego uiszczenia opłaty.

Ministerstwo Skarbu uprasza te władze centralne, które wydają Dziennik Urzędowy o zamieszczenie w tym Dzienniku niniejszego pisma okólnego.

Dyrektor Departamentu
W. Koszko.

19.

K.III.25547.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE PRZESYŁANIA RAPORTÓW EKONOMICZNYCH RADCY EKONOMICZNEMU M. S. Z.

Rozszerzając plan rozsyłania sprawozdań, wymieniony w § 4, ust. 1 instrukcji o sprawozdaniach ekonomicznych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1.IX.1929), Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza niniejszym, iż, niezależnie od przewidzianego tam rozdzielnika, należy wszystkie ważniejsze raporty w sprawach ekonomicznych przesyłać do Radcy Ekonomicznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 28/I 1930.

20.

G.M.O.458.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE REAKTYWOWANIA KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W KATANJI.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że zwinięty z dniem 10.IV.1929 Konsulat Honorowy Rz. P. w Katanji został uruchomiony.

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) A. Roman
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, 1/III 1930.

21.

G.M.O.879.

RUCH SŁUŻBOWY

W STYCZNIU 1930 ROKU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Kubisz Józef — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pittsburgu — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 stycznia 1930.

Hulanicki Witold — prowizoryczny Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Londynie — prowizorycznym Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 lutego 1930.

Głuski Stanisław — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Rio de Janeiro — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Królewcu od 15 lutego 1930.

Kunicki Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Wrocławiu od 1 marca 1930.

Wilkoszewski Jan — Kontroler w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Kukliński Wacław — Pomocnik Referenta w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 stycznia 1930.

Dr. Synowiecki Adam — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Charkowie od 1 marca 1930.

Fąferek Stefan — urzędnik w X st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 stycznia 1930.

Siebertówna Małgorzata — b. urzędniczka etatowa, pracowniczka kontraktowa w Biurze Komisarza Generalnego w Gdańsku — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lutego 1930.

Lemański Kazimierz — pracownik kontraktowy w Biurze Komisarza Generalnego w Gdańsku — Adjunktem Kancelaryjnym w X st. sł. od 1 lutego 1930.

PRZENIESIENI:

Zaniewski Henryk — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 28 lutego 1930 z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł.

Czudowski Michał — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Królewcu — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Strassburgu od 1 marca 1930.

Kałuski Antoni — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Delegaturze Rz. P. w Charbinie — przeniesiony do centrali od 31 stycznia 1930 z równoczesną nominacją na Asesora w VIII st. sł.

Łagowska Aniela — Regestrator w IX st. sł. — przydzielona do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 lutego 1930.

Niedźwiecki Edward — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. — przydzielony do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Tallinnie od 1 marca 1930.

Sachnowski Wojciech — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Dyneburgu — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 marca 1930.

Szachno Wiktor — Adjunkt Konsularny w IX st. sł. — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Dyneburgu od 1 marca 1930 z upoważnieniem do używania tytułu Sekretarza Konsularnego II kl.

Chrząszczewska Hanna — Sekretarz Konsularny w X st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — przeniesiona do centrali od 31 stycznia 1930 z równoczesną nominacją na Sekretarza w X st. sł.

22.

G.M.O.765.

SPROSTOWANIE.

W I-ej części „Zbioru przepisów konsularnych" na str. 55 został mylnie podany okrąg Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie; zamiast wydrukowanego tekstu winno być:

„Obszar Związku Afryki Południowej i Terytorjum Mandatowego Afryki Południowo-Zachodniej".

Warszawa, 10/II 1930.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15